

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Urîtu Nicolae în numele petiționarei Railean Nadejda, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2019,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.06.2019 – 24.06.2019

instanța de recurs: 08.08.2019 – 29.01.2020

A C O N S T A T A T :

1. La 04 iunie 2019, apărătorul Nicolae Urîtu, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarei Nadejda Railean, a înaintat judecătorului de instrucție o plângere prin care solicită constatarea ca fiind ilegale și anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei din 15 aprilie 2019, prin care a fost refuzată în înregistrarea și examinarea în ordinea prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii adresate la 08 aprilie 2019, precum și a ordonanței procurorului ierarhic superior, procuror-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, Adriana Bețișor din 22 mai 2019, prin care a fost respinsă plângerea împotriva ordonanței din 15 aprilie 2019.

2. În motivarea plângerii s-a indicat că, obiectul plângerilor înaintate este nerepartizarea în formă electronică, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, a celei de-a cincea cerere de recuzare a judecătorului Lucia Bagrin, depusă la data de 30 noiembrie 2018.

A relatat că, de nerepartizarea cererii de recuzare înaintate se fac vinovați judecătorul Valentin Lastavețchi, persoana responsabilă de repartizarea dosarelor prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, Valentina Pereu, precum și funcționarul public Ina Breazu, care nu au ținut cont de fișa de repartizare, de încheierea vice președintelui Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ghenadie Pavliuc, precum și de prevederile art. 1, 50 - 54 și art. 258 din Codul de procedură civilă. Invocă că toți funcționarii publici au acționat în scopul ca ultima cerere de recuzare să nu fie repartizată și, respectiv, examinată, astfel încălcându-i drepturile petiționarei Nadejda Railean la examinarea pricinii civile care se afla pe rol.

A considerat că, ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei din 15 aprilie 2019, de refuzare în înregistrarea și examinarea în

ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii adresate la data de 08 aprilie 2019, în privința acțiunilor ilicite relatate supra, este una ilegală, deoarece procurorul, potrivit art. 265 din Codul de procedură penală, nu avea dreptul să refuze primirea plângerii, fiind obligat să o examineze potrivit art. 274 din Codul de procedură penală și să înceapă urmărirea penală.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2019, a fost respinsă plângerea apărătorului Nicolae Urîtu, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarei Nadejda Railean, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei din 15 aprilie 2019, prin care a fost refuzată în înregistrarea și examinarea în ordinea prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii adresate la 08 aprilie 2019, precum și a ordonanței procurorului ierarhic superior procuror-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, Adriana Bețișor din 22 mai 2019, prin care a fost respinsă plângerea împotriva ordonanței din 15 aprilie 2019, ca fiind neîntemeiată.

3.1. În motivarea încheierii prima instanță a invocat că, prin Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 265 alin. (2) din Codul de procedură penală (contestarea refuzului organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunțul privind comiterea unei infracțiuni)(sesizarea nr. 8g/2019) din 19 martie 2019, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de către dl avocat Dumitru Harea, în dosarul nr. 10-614/2018, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și a fost declarat neconstituțional alineatul (2) al articolului 265 din Codul de procedură penală.

Având în vedere că, obiectul plângerii înaintate ține inclusiv de posibilitatea refuzului organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunțul, precum și de modalitatea de contestare a acestuia, care rezultă anume din prevederile art. 265 alin. (2) din Codul de procedură penală declarate neconstituționale la data de 19 martie 2019, instanța de judecată reține că, anterior, Curtea Constituțională și-a expus poziția asupra retroactivității și neretroactivității hotărârilor Curții Constituționale în diferite cazuri, specificând că retroactivitatea în sine poate genera consecințe imprevizibile dacă nu este moderată de anumite condiții prevăzute de lege sau de jurisprudență. Din acest considerent, efectul retroactiv al hotărârilor Curții trebuie să funcționeze sub un control amănunțit.

Prin Hotărârea pentru controlul constituționalității articolului 458 alin. (3) pct. 4) din codul de procedură penală (*efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale în materie de drept penal procedural*) (Sesizarea nr. 98a/2018) din 01 octombrie 2018, Curtea a elucidat în pct. pct. 63-65 că, pentru a preveni fie o practică neunitară, fie încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale sau, *in extremis*, pentru a evita nerespectarea hotărârilor sale, Curtea reține următoarele. Atunci când va declara neconstituțională o anumită prevedere legală, fie prin exercitarea controlului de constituționalitate, fie pe calea excepției de neconstituționalitate, având în vedere efectele pe care le poate produce hotărârea

în discuție, Curtea va stabili expres în dispozitivul hotărârii dacă poate fi solicitată revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile și, dacă este necesar, va menționa perioada pentru care hotărârea sa retroactivează și termenul de solicitare a revizuirii. În caz contrar, va fi aplicat principiul acțiunii pentru viitor a hotărârii sale. Efectele în timp ale hotărârilor Curții vor fi stabilite în funcție de următoarele criterii: 1) asigurarea securității raporturilor juridice; 2) evitarea lacunelor de reglementare; 3) respectarea principiului separației puterilor în stat; 4) evaluarea posibilelor efecte asupra bugetului național și planificării financiare sau asupra asigurării uniformității procedurilor administrative; și 5) alte motive importante pentru interesul general al comunității.

Prima instanță a reținut că, având în vedere că plângerea inițială a fost depusă la data de 28 decembrie 2018, adică până la declararea neconstituționalității prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar în textul Hotărârii Curții Constituționale din 10 martie 2019, nu este indicat expres despre retroactivitatea hotărârii și termenul retroactivității, fiind menționat că aceasta *intră în vigoare la data adoptării* și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, instanța va examina în cazul dat temeinicia aplicării art. 265 alin. (2) din Codul de procedură penală invocată de către apărătorul Nicolae Urîtu, la etapa soluționării plângerilor de către organul de urmărire penală, prin prisma pretinselor încălcări ale drepturilor și intereselor legitime ale petiționarei Railean Nadejda.

Prima instanță a constata că, plângerea vizată a fost înregistrată sub aspect de corespondență în Serviciul corespunzător al Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Centru, iar ulterior transmisă după competență Procuraturii Anticorupție, și respectiv Centrului Național Anticorupție și, prin urmare, se concluzionează că etapa soluționării chestiunii de primire a plângerii a fost aplicată corect, și anume la momentul repartizării acestei plângeri către organul de urmărire penală/procuror.

Prin răspunsul nr. 02/35-535 din 02 aprilie 2019, plângerea apărătorului Nicolae Urîtu, în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarei Nadejda Railean a fost examinată sub aspect de primire în procedura organului re penală, iar ca rezultat s-a constatat că, în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor pe caz, la 15 martie 2019, de către Centrul Național Anticorupție a fost expediat demersul nr.02-35-433 în adresa Serviciului Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică unde, au fost solicitate informațiile înregistrate în sistemul Programul Integral de Gestionare a Dosarelor cu privire la fișele de acțiuni administrative efectuate la distribuirea aleatorie a dosarului civil nr. 2-3951/17 în care figurează părțile Nadejda Railean și BC „Moldinconbank”.

Urmare a examinării plângerii depuse de către apărătorul Nicolae Urîtu, în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarei Nadejda Railean, de către Centrul Național Anticorupție s-a stabilit că, cea de-a cincea cerere de recuzare a magistratului Lucia Bagrin nu a fost repartizată automat

prin sistemul Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, fiind menționat că, potrivit prevederilor Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspekția judiciară verifică corectitudinea repartizării aleatorii a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești, precum și verifică sesizările privind faptele care pot constitui abateri disciplinare.

Prin răspunsul nr. 0235-535 din 02 aprilie 2019, autorul plângerii a fost informat că, despre cele constatate de Centrul Național Anticorupție a fost sesizată Inspekția Judiciară în vederea stabilirii faptelor invocate și neadmiterea acestora pe viitor.

Prima instanță a atras atenția petiționarei și apărătorului ei că, pentru declanșarea mecanismului procesual, se impune ca și actul de sesizare, la caz plângerea înaintată privind pornirea urmăririi penale în temeiul art. art.327, 328 sau art. 329 din Codul penal, să fie întocmit potrivit unor rigori legale ce țin de formă, competență și conținut. Or, este evident faptul că nu orice înscris aleatoriu prezentat organului de urmărire penală sau procurorului servește ca temei de emitere a unei ordonanțe motivate privind începerea sau refuzul în pornirea penale.

Mai mult decât atât, prima instanță a reținut că petiționarei nu i-a fost încălcat nici un drept legal de care aceasta beneficiază, or, plângerea înaintată a fost examinată, iar prin răspunsul directorului Centrului Național Anticorupție, Bogdan Zumbreanu, Nadejdei Railean și apărătorului ei i s-a explicat detaliat că, cu referire la art. 7¹ alin. (6) lit. a), b¹) din Legea cu privire la Consiliul Superior a Magistraturii „*Inspekția judiciară verifică corectitudinea repartizării aleatorii a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești, precum și verifică sesizările privind faptele care pot constitui abateri disciplinare*”.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei, s-a elucidat și despre faptul că, prin prevederile art. 265 alin. (1) din Codul de procedură penală „*legiuitorul a reglementat obligativitatea organului de urmărire penală a reacționării, primirii și examinării plângerilor sau denunțurilor referitoare doar la infracțiuni. Pe când în cazul dat, plângerea adresată se referă la dezacordul cu acțiunile/inacțiunilor factorilor de decizie din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și poate fi controlată doar de către instanțele judecătorești competente, în ordinea stabilită de legislația în vigoare, nu însă de organul de urmărire penală.*”

Prima instanță a reținut că, deși apărătorul Nicolae Urîtu, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarei Nadejda Railean, contrar prevederilor art. 265 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a ținut cont atât de modalitatea legală, cât și de termenul procedural de contestare a refuzului de primire a plângerii, potrivit căruia „*refuzul organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunțul poate fi atacat imediat judecătorului de instrucție, dar nu mai târziu de 5 zile de la momentul refuzului*” și nu a respectat normele legale, nu s-a adresat în termenul procedural prevăzut de lege judecătorului de instrucție, inițial depunând o plângere către procurorul din Procuratura Anticorupție, iar ulterior procurorul ierarhic superior, în ordinea art.

298 și, respectiv, art. 299¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată constată că autorului plângerii nu i-a fost încălcat nici un drept de vreme ce instanța a examinat fondul plângerii înaintate.

Prima instanța a apreciat critic și declarațiile apărătorul petiționarei care a invocat pe de o parte că, acesta nu a sesizat Inspekția judiciară în scopul soluționării circumstanțelor invocate deoarece consideră că persoanele trebuie să fie atrase anume la răspundere penală, și nu la o eventuală răspundere disciplinară, iar pe de altă parte a declarat că nu este cointeresat de finalitatea cauzei și dacă o să fie intentat sau nu dosar penal, deoarece primordial era importantă recepționarea nu a unui răspuns, dar a unei ordonanțe de refuz în pornirea urmării penale. Aceste alegații trezesc dubii instanței de judecată privind intenția petiționarei de a-și apăra cu adevărat careva interese pretins lezate, instanța constatând a fi pur formală pretinderea încălcării a careva drepturi, or ordonanța de refuz în pornire a urmării penale s-ar fi soldat, *de facto*, cu aceleași consecințe juridice ca și ordonanța emisă pe caz, aparent apărătorul petiționarei fiind de acord cu consecințele soluției în sine a organului de urmărire penală.

În asemenea împrejurări, odată ce plângerea se referă la o pretinsă omisiune privind repartizarea unei cereri de recuzare pe o cauză civilă, organul de urmărire penală și procurorul au procedat în mod întemeiat la aplicarea prevederilor art. 265 din Codul de procedură penală, această normă de drept fiind aplicabilă plângerilor sau sesizărilor care sunt lipsite de fenomenul ori elementele unei infracțiuni.

4. Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2019, a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul Urîtu Nicolae în numele petiționare Railean Nadejda, prin care a solicitat casarea totală a încheierii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

4.1. În motivarea cererii de recurs în anulare avocatul a menționat că:

- încheierea din 24 iunie 2019, în dosarul nr. 10-960/2019, este ilegală, fiindcă în ședința de judecată din 14 iunie 2019 instanța de judecată s-a referit numai la examinarea plângerii în absența persoanei Bagrin Lucia ale cărei drepturi și libertăți pot fi afectate prin admiterea plângerii în cazul citării legale, însă autoritatea jurisdicțională în ședința judiciară din 14 iunie 2019 nu a hotărât examinarea plângerii în lipsa persoanelor Valentin Lastavețchi, Ina Breazu, Valentina Pereu. Încheierea din 24 iunie 2019 este ilegală, pentru că în partea introductivă până la constatarea din partea motivată cuprinde numai plângerea avocatului Urîtu Nicolae din 8 aprilie 2019, însă a omis plângerea avocatului Urîtu Nicolae din 8 mai 2019 care au format o parte din conținutul plângerii din 4 iunie 2019, cu atât mai mult că plângerea din 8 aprilie 2019 a fost adresată Procuraturii Anticorupție, dar plângerea din 8 mai 2019 a avut ca destinatar pe Procurorul ierarhic superior al Procuraturii Anticorupție, cu atât mai mult că plângerea din 8 aprilie 2019 a fost examinată ilegal de procurorul Lilian Rudei în ordonanța din 15 aprilie 2019, iar plângerea din 8 mai 2019 a fost examinată

ilegal de Procurorul-șef interimar al Procuraturii Anticorupție Adriana Bețișor în ordonanța din 22 mai 2019. Partea motivată a încheierii din 24 iunie 2019 în cuprins de 6 pagini nu cuprinde toate argumentele avocatului Urîtu Nicolae din plângerea din 4 iunie 2019 în text de 16 pagini și nici nu combate vreun argument al avocatului Urîtu Nicolae din plângerea din 24 iunie 2019;

- judecătorul de instrucție în încheierea din 24 iunie 2019, efectuează o diversiune, o abatere a examinării argumentelor avocatului Urîtu Nicolae, iar cuvântul diversiune este folosit cu următorul sens: „încercare de a schimba cursul unei acțiuni, de a abate (prin crearea unor probleme false) intențiile, gândurile, acțiunile sau planurile cuiva”;

- în punctul 15 din încheierea din 24 iunie 2019, judecătorul de instrucție fără să precizeze care aspect în partea motivată a încheierii din 24 iunie 2019 va fi utilizat motivat de instanța de judecată cel al retroactivității sau cel al aplicării pe viitor al Hotărîrilor Curții Constituționale a Republicii Moldova, autoritatea - jurisdicțională în punctul 15 deja face problema falsă creată în punctul 14 ca să fie mai gravă menționând că Hotărîrea Curții Constituționale din 10 martie 2019, dar corect și legal este 19 martie 2019 nu indică despre retroactivitate și termenul retroactivității cu referire la plângerea inițială din 28 decembrie 2018, însă plângerea inițială a fost depusă de avocatul Urîtu Nicolae la 14 decembrie 2018 la Procuratura Centru mun. Chișinău care la 19 decembrie 2018 a adresat-o Procuraturii Anticorupție, iar la 28 decembrie 2018 Procuratura Anticorupție a remis plângerea inițială din 14 decembrie 2018 pentru examinare Centrului Național Anticorupție, dar plângerea din 14 decembrie 2018, plângerea din 8 aprilie 2019, plângerea din 8 mai 2019 au fost integrate și au constituit o parte din plângerea din 4 iunie 2019, de aceea judecătorul de instrucție era lipsit de dreptul ca în punctul 15 să se refere la plângerea din 28 decembrie 2018 contrar plângerii din 4 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae adresate judecătorului de instrucție din punctul 1 al încheierii din 24 iunie 2019, ceea ce reprezintă un text fals și ilegal din punctul 15;

- în punctul 16 al încheierii din 24 iunie 2019, judecătorul de instrucție nu cuprinde temeuri din plângerea din 4 iunie 2019 conform art.313 Cod de procedură penală în general, în acord cu art.313 al.2 p. 1 lit. a, b, c, p.3 Cod de procedură penală în special, dar se referă la art.265 al.2 Cod de procedură penală care în plângerea din 4 iunie 2019 este indicat că este ilegal și neconstituțional, care în cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae care are ca obiect art.265 al.2 Cod de procedură penală este argumentat ca ilegal și neconstituțional de avocatul Urîtu Nicolae, nemotivând obiectul plângerii din 4 iunie 2019 care este nerepartizarea celei de a 5-a cereri de recuzare a judecătorului Bagrin Lucia din 30 noiembrie 2018;

- în punctele 17, 18, 19, 20, 21 judecătorul de instrucție nu motivează deloc respingerea plângerii din 4 iunie 2019;

- în punctele 22, 23, 24, 25, 26, 27 judecătorul de instrucție nu motivează deloc și nu se referă la plângerea din 4 iunie 2019 cu toate argumentele ei. Deja în punctul 28 din încheierea din 24 iunie 2019 judecătorul de instrucție încalcă toate argumentele din plângerea din 4 iunie 2019 din care face parte și art.263 al.3 CPP al RM citat și argumentat în plângerea din 4 iunie 2019;

- punctul 29 din încheierea din 24 iunie 2019 lezează de asemenea toate argumentele din plângerea din 4 iunie 2019 și art.263 al.3 Cod de procedură penală ca și punctul 28;

- punctul 30 din încheierea din 24 iunie 2019, încalcă obiectul plângerii din 4 iunie 2019, care este nerepartizarea celei de a 5-a cereri de recuzare din 30 noiembrie 2018 a magistratului Bagrin Lucia;

- punctul 31 din încheierea din 24 iunie 2019, se referă la argumentele din plângerea din 4 iunie 2019, necombătând nici un punct. Punctul 32 din încheierea din 24 iunie 2019 este lipsit de logica legală și procesuală penală a judecătorului de instrucție Ghenadie Pavliuc, deoarece chiar în plângerea din 4 iunie 2019 avocatul Urîtu Nicolae a exprimat că art.265 al.2 Cod de procedură penală, este ilegal și neconstituțional, iar în cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae, având ca obiect art.265 al.2 Cod de procedură penală, avocatul Urîtu Nicolae a argumentat ilegalitatea și neconstituționalitatea art.265 al.2 Cod de procedură penală, fiindcă avocatul Urîtu Nicolae a ales modalitatea de apărare a drepturilor victimei Railean Nadejda independent, pentru că instanța de judecată nu are dreptul să oblige pe avocatul Urîtu Nicolae să aplice prevederile art.265 al.2 Cod de procedură penală, care a fost declarat neconstituțional în Hotărîrea Curții Constituționale a Republicii Moldova din 19 martie 2019, conform punctului 13 din încheierea din 24 iunie 2019 în al doilea rând, fiindcă avocatul Urîtu Nicolae în plângerea din 4 iunie 2019 a expus că art.265 al.2 Cod de procedură penală este ilegal și neconstituțional, dar în cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 avocatul Urîtu Nicolae a argumentat ilegalitatea și neconstituționalitatea art.265 al.2 Cod de procedură penală ca obiect al dreptului proprietății intelectuale a avocatului Urîtu Nicolae în primul rând. Punctul 33 din încheierea din 24 iunie 2019, denaturează nu numai argumentele din plângerea din 4 iunie 2019, dar și argumentele avocatului Urîtu Nicolae din ședința de judecată din 21 iunie 2019 care a expus că răspunderea disciplinară trebuie să fie anulată, iar toate persoanele care activează în domeniul dreptului ca judecătorii, procurorii, avocații, notarii, urmează să fie trași exclusiv la răspunderea penală, civilă;

- punctul 34 din încheierea din 24 iunie 2019, nu argumentează inaplicabilitatea art.265 al.2 Cod de procedură penală la plângerea din 4 iunie 2019 care a fost scrisă în formă - liberă de avocatul Urîtu Nicolae și în baza art.263 al.3 Cod de procedură penală, având anexate toate probele și fiind indicați făptuitorii, lăsând Procuratura să decidă pornirea urmăririi penale conform convingerii avocatului Urîtu Nicolae în baza art.327 Cod penal, art.328

Cod penal, art.329 Cod penal, lăsând Procuratura să hotărască independent în privința pornirii urmăririi penale luând în vedere ansamblul de infracțiuni cuprinse în Codul penal, potrivit paginii 7 din plângerea din 4 iunie 2019.

- punctul 35 din încheierea din 24 iunie 2019, nicidecum nu reprezintă o concluzie așa cum toată încheierea nemotivată legal din 24 iunie 2019 nu a acordat răspunsuri argumentelor din plângerea din 4 iunie 2019, de aceea încheierea din 24 iunie 2019 este absolut ilegală. Având în vedere că avocatul Urîtu Nicolae a informat în recursul în anulare că acesta va fi format din plângerea din 4 iunie 2019, din cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019, din argumentele și motivele recursului în anulare, din formularea propunerilor privind hotărârea solicitată,

- eroarea de drept comisă la judecarea cauzei-plângere din 4 iunie 2019 și prin încheierea din 24 iunie 2019 este nemotivarea încheierii din 24 iunie 2019 luând la bază argumentele avocatului Urîtu Nicolae din plângerea din 4 iunie 2019, din cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae în modul în care judecătorul de instrucție a folosit în încheierea din 24 iunie 2019 art.265 alin.2 Cod de procedură penală declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova din 19 martie 2019, art.265 alin.2 Cod de procedură penală, fiind indicat că este ilegal și neconstituțional în plângerea din 4 iunie 2019, fiind sesizat ca ilegal și neconstituțional în cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae, în măsura în care judecătorul de instrucție în punctul 32 din încheierea din 24 iunie 2019 a învinovățit prin obligarea ilegală a avocatului Urîtu Nicolae să aplice art.265 al.2 Cod de procedură penală.

- eroarea de drept din încheierea din 24 iunie 2019 rezidă și în adevărul legal că judecătorul de instrucție a încercat prin toate căile să creeze o diversiune a dreptului, o rătăcire a drumului dreptului, făurind obstacole ilegale și artificiale cu intenția punerii în dificultate a avocatului Urîtu Nicolae în procesul atacării ulterioare a încheierii din 24 iunie 2019 atunci când instanța de judecată trebuia având dreptul și obligația să dea răspunsuri tuturor argumentelor din plângerea din 4 iunie 2019, din cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae privind art.265 al.2 Cod de procedură penală;

- judecătorul de instrucție prin încheierea din 24 iunie 2019 a dat naștere celui de al 2-lea temei al recursului în anulare din art.453 al. 1 Cod de procedură penală, care vizează viciul fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, deoarece viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, înaintate de avocatul Urîtu Nicolae și în cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a argumentelor privind legalitatea și neconstituționalitatea art.265 al.2 Cod de procedură penală, cerere care a fost respinsă prin încheierea din 21 iunie 2019, dar ale căror motive din cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie

2019 au fost preluate în încheierea din 24 iunie 2019 privind Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova din 19 martie 2019 care a declarat neconstituțional art.265 al.2 Cod de procedură penală, viciul fundamental care este art.265 al.2 Cod de procedură penală, declarat ca neconstituțional și expus în încheierea din 21 iunie 2019 a judecătorului de instrucție de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae având ca obiect de examinare ilegalitatea și neconstituționalitatea art.265 al.2 CPP al RM și folosit ilegal ca o lege în vigoare contrar art.76 din Constituția Republicii Moldova în încheierea din 24 iunie 2019. Având în vedere că viciul fundamental care este art.265 al.2 Cod de procedură penală, declarat neconstituțional a fost expus în încheierea din 21 iunie 2019 de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae care ca încheiere este o procedură precedentă de examinare a plângerii din 4 iunie 2019 prin suportul legal și constituțional oferit de cererea de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae anterior procedurii ulterioare de examinare a plângerii din 4 iunie 2019 prin încheierea din 24 iunie 2019, art.265 alin.2 Cod de procedură penală, declarat neconstituțional și expus în încheierea din 21 iunie 2019 este în același timp un viciu fundamental din încheierea din 21 iunie 2019 care a fost transformat într-o eroare de drept în încheierea din 24 iunie 2019 de judecătorul de instrucție Ghenadie Pavliuc, cu atât mai mult că expunerea ca neconstituțional a art.265 al.2 Cod de procedură penală în încheierea din 21 iunie 2019 a avut continuitate numai în folosirea art.265 al.2 Cod de procedură penală ca o lege în vigoare contrar art.76 din Constituția Republicii Moldova în încheierea din 24 iunie 2019 contrar încheierii din 21 iunie 2019. Având în vedere că judecătorul de instrucție a încercat să facă o filozofie a dreptului privind neretroactivitatea și aplicarea pe viitor a Hotărârilor Curții Constituționale prin Hotărârea Curții Constituționale din 1 octombrie 2018 din punctul 14 al încheierii din 24 iunie 2019, creând o problemă, dar nemotivând răspunsul la problema creată, avocatul Urîtu Nicolae exprimă adevărul legal că are răspuns și la această problemă de drept inventată de judecătorul de instrucție la care nu oferă argumentare în acest recurs în anulare în primul rând fiindcă această diversiune a judecătorului de instrucție a avut scopul ilegal să devieze obiectul de examinare din plângerea din 4 iunie 2019 care este nerepartizarea celei de a 5-a cereri de recuzare a judecătorului Bagrin Lucia din 30 noiembrie 2018a avocatului Urîtu Nicolae;

- prima instanță prin încheierea din 24 iunie 2019 a încălcat încheierea din 21 iunie 2019 de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae, a lezat Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova din 19 martie 2019 care a declarat neconstituțional art.265 alin.2 Cod de procedură penală, a afectat art.140 din Constituția Republicii Moldova, a prejudiciat toate argumentele și articolele din plângerea avocatului Urîtu Nicolae din 4 iunie 2019, din cererea de sesizare a

Curții Constituționale a Republicii Moldova din 14 iunie 2019 a avocatului Urîtu Nicolae vizând ilegalitatea și neconstituționalitatea art.265 alin.2 Cod de procedură penală.

5. Referințe asupra recursului declarat, nu au fost depuse.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2019, a fost adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, prin care nu a fost judecată cauza în fond, dar s-a examinat plângerea declarată de apărătorul Urîtu Nicolae în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarei Railean Nadejda împotriva ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Rudei Lilian din 15 aprilie 2019, prin care a fost refuzată în înregistrarea și examinarea în ordinea prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii adresate la 08 aprilie 2019, precum și a ordonanței procurorului ierarhic superior, procuror-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, Adriana Bețișor din 22 mai 2019, prin care a fost respinsă plângerea împotriva ordonanței din 15 aprilie 2019.

Astfel, se atestă că încheierea contestată în prezenta speță nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de

Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2019, este inadmisibil, deoarece o asemenea încheiere nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Urîtu Nicolae în numele petiționarei Railean Nadejda, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iunie 2019, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda